

ПРАВИЛНИКА О РАЧУНОВОДСТВЕНИМ ПОЛИТИКАМА У СКЛАДУ СА МЕЂУНАРОДНИМ СТАНДАРДОМ ФИНАНСИЈСКОГ ИЗВЕШТАВАЊА

На основу члана 34 Статута ЈП „Комуналац“ Димитровград, члана 2. став 1. тачка 10) и члана 8, 9, 10, 15. и 16. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 73/19 и 44/21, (даље: Закон), Директор ЈП „Комуналац“ Димитровград, дана 05.11.2021.године, доноси:

ПРАВИЛНИКА О РАЧУНОВОДСТВЕНИМ ПОЛИТИКАМА У СКЛАДУ СА МСФИ ЗА МСП

1. Признавање

Члан 1.

Општи услови за признавање средстава су:

- да ЈП „Комуналац“ Димитровград контролише средство,
- да му по основу средства директно или индиректно притичу или је извесно да ће му притицати поуздано мерљиве економске користи и
- да трошак набавке средства ЈП „Комуналац“ Димитровград може поуздано да утврди.

У стална средства која се калкулативно отписују сврставају се она чија је појединачна вредност већа од просечне бруто зараде у Р. Србији у тренутку набавке сталног средства. За истоврсна средства која се заједно набављају и користе појединачна вредност се утврђује као збир појединачних вредности свих истоврсних средстава. Шеф рачуноводства се овлашћује да својом одлуком може променити износ појединачне вредности која служи као праг за сврставање у стална средства.

Због специфичних техничких карактеристика средстава (серијски број, модел), критеријум из става 1 и 2, овог члана, не односи се на следећа средства:

- рачунари
- лаптопови
- сервери
- монитори
- штампачи
- фотокопир апарати
- скенери
- телевизори
- намештај за опремање просторија
- мерни инструменти
- клима уређаји
- све врсте ормара

Наведена средства ће се признавати као опрема, без обзира на њихову набавну вредност.

Шеф рачуноводства ЈП Комуналац Димитровград (даље: шеф рачуноводства) у случају када се део средства даје у закуп одређује да ли постоје услови да се средство обрачунски подели на два средства: једно које се даје у закуп и које ће имати рачуноводствени третман инвестиционе некретнине и друго које користи ЈП „Комуналац“ Димитровград и које неће имати рачуноводствени третман инвестиционе некретнине.

Шеф рачуноводства у случају када се део средства даје у закуп одређује да ли је део средства који ЈП „Комуналац“ Димитровград (у даљем тексту: Друштво) користи релативно безначајан, или није, и сходно томе одређује да ли се ради о инвестиционој некретнини или некретнини коју Друштво користи.

У случају постојања додатних услова у уговору о закупу, као што је на пример пружање додатних услуга закупцу од стране Друштва, шеф рачуноводства одређује да ли се ради о релативно безначајној компоненти уговореног закупа и сходно томе одређује да ли се ради о инвестиционој некретнини или некретнини коју Друштво користи.

Шеф рачуноводства одлучује да ли су испуњени услови за признавање неких резервних делова као опреме.

Остали додатни посебни услови за признавање средстава примењују се коришћењем одредаба релевантних Међународних рачуноводствених стандарда за мала и средња правна лица. (даље: МСФИ за МСП).

За тумачење постојања додатних услова за признавање средстава у Друштву задужује се шеф рачуноводства.

Накнадно признавање издатака у вези са средствима ради се у складу са одредбама релевантних: МСФИ за МСП, с тим да је лице повезано са средством или лице одговорно за настале издатке у вези са средством дужно да на захтев Службе рачуноводства писмено извести ту службу о типу промена на средству, а поготову о томе да ли се ради о радовима на средству који имају карактер текућег редовног одржавања и да ли је радовима повећан обим претходно процењених користи од средства.

Престанак рачуноводственог признавања средства ради се у условима када није испуњен један или више општих услова за признавање средства наведених у ставу 1. овог члана. Шеф рачуноводства се задужује да пропише начине утврђивања постојања основа за престанак признавања средстава.

Члан 2.

Општи услови за признавање рачуноводствених обавеза су:

- да ЈП „Комуналац“ Димитровград има законску или изведену обавезу проистеклу из прошлог догађаја,
- да се висина обавезе може поуздано измерити и
- да је извесно да ће по основу измирења обавезе доћи до одлива економских вредности из ЈП „Комуналац“ Димитровград.

О постојању изведене обавезе Директор Друштва или Надзорни одбор Друштва - даље: Директор Друштва) у писаној форми извештава Службу рачуноводства.

Додатни посебни услови за признавање обавеза примењују се коришћењем одредаба релевантних: МСФИ за МСП. За тумачење постојања додатних услова за признавање обавеза у Друштву задужује се Директор друштва.

2. Вредновање

2.1. Нематеријална улагања

Члан 3.

При почетном признавању набављеног нематеријалног улагања у случају одложеног плаћања шеф рачуноводства се задужује да утврди цену нематеријалног улагања за уобичајене услове плаћања и на основу ње трошкове финансирања набавке нематеријалног улагања.

За обрачун амортизације нематеријалних улагања примењује се метода пропорционалног отписивања.

Преостали век коришћења појединачно за свако нематеријално улагање утврђује шеф рачуноводства на основу релевантне документације (која се обавезно мора доставити у рачуноводство Друштва). Он је дужан да на датум сваког биланса изврши проверу преосталог века коришћења нематеријалног улагања.

У случају да се преостали век коришћења нематеријалног улагања не може утврдити на основу релевантне документације која је достављена у рачуноводство Друштва, шеф рачуноводства је дужан да тај податак прибави од одговарајућег руководиоца у Друштву, који је дужан да на захтев шеф рачуноводства достави одговарајуће податке.

Нематеријална имовина у припреми не подлеже обрачуну амортизације.

На крају сваког извештајног периода ЈП „Комуналац“ Димитровград процењује да ли постоје било какве назнаке да је вредност нематеријалне имовине умањена. Ако постоје такве назнаке процењује се надокнадиви износ и у случају када је он мањи од књиговодствене вредности, предузеће треба да смањи књиговодствену вредност на надокнадиви износ, уз признавање губитка због умањења вредности.

Ако не постоје назнаке умањења вредности, није неопходно процењивати надокнадиви износ нематеријалне имовине на дан извештајног периода.

Утврђивање губитака по основу импаритета нематеријалних улагања регулисано је чланом 17. овог правилника.

2.2. Основна средства

2.2.1. Инвестиционе некретнине

Члан 4.

При почетном признавању набављене инвестиционе некретнине у случају одложеног плаћања Шеф рачуноводства се задужује да утврди цену инвестиционе некретнине за уобичајене услове плаћања и на основу ње трошкове финансирања набавке инвестиционе некретнине.

Вредновање инвестиционих некретнина након почетног признавања врши се по фер вредности, осим ако се она не може утврдити без прекомерних трошкова и напора, у ком случају се оваква инвестиционе некретнина прекласификује у некретнину коју користи правно лице (и накнадно се вреднује применом одредби члана 5. Правилника). Процену да ли се и уз колике трошкове и напоре може проценити фер вредност инвестиционе некретнине врши Шеф рачуноводства и Директор Друштва.

Утврђивање губитака по основу импаритета регулисано је чланом 17. овог правилника.

2.2.2. Земљиште и грађевински објекти (осим земљишта и грађевинских објеката инвестиционих некретнина), постројења, опрема, алат и инвентар и остала основна средства

Члан 5.

При почетном признавању набављеног земљишта и грађевинских објеката (осим земљишта и грађевинских објеката који су инвестициона некретнина), постројења, опреме, алата и инвентара и осталих основних средстава (даље: основна средства) у случају одложеног плаћања шеф рачуноводства се задужује да утврди цену основног средства за уобичајене услове плаћања и на основу ње трошкове финансирања набавке основног средства.

Шеф рачуноводства одлучује да ли при почетном вредновању основног средства део набавне вредности чине евентуални будући неопходни трошкови његовог уклањања и рестаурирања места на коме ће се налазити и да ли се по том основу врши признавање резервисања.

Основна средства сврставају се у следеће групе (конта) за потребе аналитичке евиденције и ревалоризације:

- 0200 – Пољопривредно земљиште
- 0206 – Остало земљиште
- 0210 – Градско грађевинско земљиште
- 0220 – Грађевински објекти

- 02212 – Станови
- 0226 – Водоводни објекти
- 02310 – Опрема у погонима и радионицама
- 02311 – Канцеларијска опрема
- 02312 – Транспортна средства
- 02315 – Опрема у грађевинарству
- 02316 – Остала опрема
- 0260 – Остала основна средства

Сврставање основног средства у одговарајућу групу за ревалоризацију врши шеф рачуноводства.

Вредновање основних средстава након почетног признавања врши се применом модела ревалоризације предвиђеног Одељком 17 Некретнине, постројења и опрема, осим за средства за која није могуће утврдити њихову фер вредност.

За обрачун амортизације основних средстава примењује се метода пропорционалног отписивања. Шеф рачуноводства може за поједина средства или групе средстава одредити да се обрачун амортизације врши применом неке друге методе.

Обрачун амортизације врши се појединачно за свако средство, сем код алата и инвентара који се употпуности отписује.

Обрачун амортизације некретнина, постројења и опреме почиње од 1. наредног месеца када се ова средства ставе у употребу.

Номенклатура средстава за амортизацију је саставни део правилника о рачуноводственим политикама.

Земљиште, дела ликовне, вајарске, филмске и друге уметности, музејске вредности, књиге у библиотекама и некретнине, постројења и опрема у припреми, не подлежу обрачуну амортизације.

Процену преосталог века употребе средства у Друштву на дан преласка на МСФИ за МСП, као и на дан стављања средства директор друштва. Ова комисија је дужна да на дан 31.12. сваке године проверава да ли има потребе променити првобитно утврђени преостали век коришћења средства. Посао провере првобитно утврђеног преосталог века коришћења средства на дан 31.12. може се поверити и пописној комисији која пописује та средства уколико бар један њен члан има стручне способности да то уради.

Утврђивање преосталог века употребе средства у Друштву врши се појединачно за свако средство. Директор друштва може одлучити да се за поједине групе средстава чије су појединачне књиговодствене вредности релативно мање може утврдити јединствена стопа за обрачун амортизације. Предуслов за такву одлуку је да се посматрано са становишта укупне вредности средстава за која се обрачунава амортизација не ради о материјално значајним ставкама, тј. да је учешће књиговодствених вредности тих

средстава у укупној књиговодственој вредности средстава за који се врши обрачун амортизације релативно мало.

Процену фер вредности и остатка вредности средства врши комисија коју формира Директор друштва и врши се довољно редовно, како би се обезбедило да се књиговодствена вредност битно не разликује од вредности до које би се дошло коришћењем фер вредности на крају извештајног периода. За процену фер вредности Директор друштва може ангажовати квалификованог професионалног процењивача.

Утврђивање губитака по основу импаратета регулисано је чланом 17. овог правилника.

Шеф рачуноводства се овлашћује да у складу са релевантним Међународним стандардима финансијског извештавања одлучује о поступањима са формираним ревалоризационим резервама.

2.3. Залихе

Члан 6.

Залихе су средства:

- (а) која се држе ради продаје у уобичајеном току пословања;
- (б) у процесу производње за такву продају; или
- (ц) у облику основног и помоћног материјала који се троши у производном процесу или приликом пружања услуга.

Почетно признавање залиха врши се по набавној вредности која обухвата фактурну цену, увозне царине и друге дажбине (осим оних које ентитет може касније да поврати од пореских власти) и трошкове превоза, манипулативне и друге трошкове који се могу директно приписати стицању готових производа, материјала и услуга. Трговачки попусти, рабати и друге сличне ставке се одузимају при одређивању трошкова набавке.

Залихе се накнадно вреднују по набавној вредности/цени коштања односно нето продајној вредности умањене за трошкове довршења и продаје, ако је нижа.

Вредност утрошених залиха се утврђује методом просечне пондерисане цене.

2.3.1. Залихе ситног инвентара

Ситан инвентар има користан век трајања мањи од годину дана. Залихе ситног инвентара које се набављају од добављача мере се по набавној вредности или по нето продајној вредности, ако је нижа. Набавну вредност или цену коштања залиха чине сви трошкови набавке и други трошкови настали довођењем залиха на њихово садашње место и стање.

Стављањем у употребу ситног инвентара отписује се 100% његове вредности.

2.3.2. Залихе материјала и робе

Залихе материјала и робе мере се по набавној вредности или по нето продајној вредности, ако је нижа. Набавну вредност чини фактурна цена добављача, увозне дажбине и други порези (осим оних које друштво може накнадно да поврати од пореских власти као што је ПДВ који се може одбити као претходни порез), трошкови превоза, манипулативни трошкови и други трошкови који се могу директно приписати стицању залиха материјала и робе. Попусти, рабати и друге сличне ставке одузимају се при утврђивању трошкова набавке робе.

Нето продајна вредност представља процењену продајну вредност умањену за процењене трошкове продаје. Процењени трошкови продаје залиха, за потребе свођења ових залиха на нето продајну вредност, утврђују се на бази искуственог вишегодишњег учешћа ових трошкова у приходима од продаје робе. Утврђивање нето продајне вредности врши се за сваку ставку залиха материјала и робе посебно.

Обрачун излаза (продаје) залиха материјала и робе, врши се по методи пондерисане просечне цене. Утврђивање пондерисане просечне цене робе врши се после сваког улаза залиха.

Вредност залиха може постати ненадокнадива ако су те залихе оштећене, ако су постале делимично или у потпуности застареле или ако су им продајне цене опале. Материјал и други облици залиха који се троше у циљу производње, не своде се испод набавне цене ако се очекује да ће производи у циљу чије производње се они троше бити продати по цени која ће бити једнака или већа у односу на њихову набавну вредност. У супротном, вредност таквих залиха се своди на њихову нето оствариву вредност која представља трошак замене материјала.

2.4. Дугорочна и краткорочна потраживања и пласмани

2.4.1. Финансијски инструменти

Члан 7.

Финансијски инструмент је уговор на основу кога настаје финансијско средство једног друштва и финансијска обавеза или инструмент капитала другог друштва. Друштво је одабрало примену Одељка 11 - Финансијски инструменти уместо алтернативне могућности примене Међународног рачуноводственог стандарда - МРС 39 Финансијски инструменти: признавање и одмеравање ("Сл. гласник РС", бр. 35/2014) у вредновању својих финансијских инструмената.

2.4.2. Финансијска средства

Члан 7а.

ЈП „Комуналац“ Димитровград признаје финансијска средства у свом билансу стања само онда када оно постане једна од уговорних страна у финансијском инструменту. Финансијска средства престају да се признају када је дошло до истека уговорног права

или преноса права на приливе готовине по основу тог средства, и када је ЈП „Комуналац“ Димитровград извршио пренос свих ризика и користи који проистичу из власништва над финансијским средством.

Финансијска средства се иницијално признају по цени трансакције увећаној и за директно приписиве трансакционе трошкове (осим у случају када се ради о финансијским средствима која се вреднују по фер вредности чији се ефекти промена у фер вредностима исказују у билансу успеха, када се трансакциони трошкови третирају као расходи периода). Финансијска средства ЈП „Комуналац“ Димитровград укључују: готовину, краткорочне депозите, хартије од вредности којима се тргује, потраживања од купаца и остала потраживања из пословања, дате кредите и позајмице, као и учешћа у капиталу, осим учешћа у капиталу зависних и придружених друштава и заједничких подухвата.

Накнадно одмеравање финансијских средстава зависи од њихове класификације. Финансијска средства се класификују у следеће категорије: финансијска средства која се вреднују по фер вредности чији се ефекти промена у фер вредностима исказују у билансу успеха, зајмови и потраживања, и средства која се држе до рока доспећа, готовина и готовински еквиваленти. Класификација зависи од сврхе за коју су финансијска средства прибављена. Руководство врши класификацију својих финансијских пласмана у моменту иницијалног признавања.

а) Зајмови и потраживања

У билансу стања ЈП „Комуналац“ Димитровград ова категорија финансијских средстава обухвата: потраживања од купаца и друга потраживања из пословања, дате краткорочне позајмице правним лицима евидентираним у оквиру краткорочних финансијских пласмана и дате стамбене кредите запосленима евидентираним у оквиру дугорочних финансијских пласмана.

Потраживања од купаца се признају по недисконтованом износу готовинског потраживања, односно по фактурној вредности умањеној за исправку вредности обезвређених потраживања.

Дужнички инструменти (потраживања по основу меница и зајмова) класификовани као краткорочна средства треба да се одмеравају по недисконтованом износу готовине или друге накнаде за коју се очекује да буде плаћена или примљена умањено за евентуално обезвређење.

Исправка вредности потраживања се утврђује када постоји објективан доказ да ЈП „Комуналац“ Димитровград неће бити у стању да наплати све износе које потражује на основу првобитних услова потраживања. Индикаторима да је вредност потраживања умањена се сматрају значајне финансијске потешкоће купца, вероватноћа да ће купац бити ликвидан или финансијски реорганизован, пропуст или кашњење у извршењу плаћања више од 365 дана од датума фактуре.

Процена исправке вредности потраживања врши се на основу старосне анализе и историјског искуства, и када наплата целог или дела потраживања више није вероватна).

Остали дугорочни финансијски пласмани обухватају дугорочне кредите у земљи и иностранству дате матичним, зависним, осталим повезаним, трећим лицима, као и бескаматна и каматносна потраживања од запослених по основу одобрених стамбених зајмова. Стамбени зајмови запосленима се вреднују по амортизованој вредности коришћењем каматне стопе по којој би ЈП „Комуналац“ Димитровград могло да прибави дугорочне позајмице, а која одговара ефективној каматној стопи. Исправка вредности потраживања од запослених се утврђује када постоји објективан доказ да ЈП „Комуналац“ Димитровград неће бити у стању да наплати све износе које потражује на основу првобитних услова потраживања.

б) Готовина и готовински еквиваленти

Под готовином и готовинским еквивалентима се у билансу стања Друштва подразумевају:

1. готовина у благајни,
2. средства по виђењу које се држе на рачунима банака,
3. орочена средства на рачунима банака до 90 дана,
4. остала новчана средства.

Новчана средства се вреднују по њиховој номиналној вредности. Уколико је реч о новчаним средствима у страниој валути она се вреднују по званичном средњем курсу валуте објављеном од стране Народне банке Србије.

2.5. Финансијске обавезе

Члан 8.

Предузеће признаје финансијске обавезе у свом билансу стања само онда када оно постане једна од уговорних страна у финансијском инструменту. Финансијска обавеза престаје да се признаје када Предузеће испуни обавезу или када је обавеза плаћања предвиђена уговором укинута или истекла.

Финансијске обавезе се иницијално признају по фер вредности, увећаној за директно приписиве трошкове трансакција. Изузетно од општег правила почетног признавања финансијских обавеза, краткорочне бескаматне обавезе код којих је ефекат дисконтовања нематеријалан, иницијално се признају по оригиналној фактурној вредности.

Финансијске обавезе предузећа укључују обавезе према добављачима и остале обавезе из пословања као и примљене кредите од банака.

Обавезе према добављачима и остале краткорочне обавезе из пословања накнадно се вреднују по номиналној (фактурној) вредности.

Дужнички инструменти (обавезе по основу меница и зајмова) класификовани као краткорочне обавезе треба да се одмеравају по недисконтованом износу готовине или друге накнаде за коју се очекује да буде плаћена или примљена умањено за евентуално обезвређење.

Примљени кредити од банака се првобитно признају у износима примљених средстава, а након тога се исказују по амортизованој вредности уз примену уговорене каматне стопе.

Обавеза је текућа уколико се очекује да буде измирена у редовном току пословног циклуса предузећа, односно у периоду до 12 месеци након датума извештавања. Све остале обавезе се класификују као дугорочне.

2.6. Међусобно пребијање финансијских инструмената

Члан 9.

Финансијска средства и финансијске обавезе се пребијају, а разлика између њихових сума се признаје у билансу стања, ако, и само ако, постоји законом омогућено право да се изврши пребијање признатих износа и постоји намера да се исплата изврши по нето основу, или да се истовремено прода средство и измири обавеза.

2.7. Лизинг

Члан 10.

Лизинг се класификује као финансијски лизинг уколико се њиме суштински преносе сви ризици и користи повезани са власништвом. Лизинг се класификује као пословни лизинг, ако се њиме не преносе суштински сви ризици и користи повезани са власништвом.

Да ли је лизинг финансијски или пословни, зависи од суштине трансакције, а не од форме уговора. Примери ситуација које појединачно или заједно, упућују на класификовање лизинга као финансијског су:

- (а) лизингом се преноси власништво над средством на корисника лизинга до краја трајања лизинга;
- (б) корисник лизинга има опцију да купи средство по цени за коју се очекује да ће бити знатно нижа од фер вредности на датум када се опција може искористити, и када је на почетку лизинга разумно очекивати да ће се опција искористити;
- (ц) трајање лизинга се односи на већи део економског века средства, чак иако се власништво не преноси;
- (д) на почетку лизинга садашња вредност минималних плаћања за лизинг већа је или једнака укупној фер вредности средства које је предмет лизинга; и
- (е) средства која су предмет лизинга су специфичне природе, тако да их без значајних модификација може користити само корисник лизинга.

2.7.1. Финансијски лизинг

Члан 10а.

У моменту закључивања уговора о лизингу и датума обавезивања страна да ће се придржавати главних одредби уговора о лизингу - на тај дан се лизинг класификује било као оперативни, било као финансијски лизинг.

Када је предузеће закупац, признаје финансијски лизинг као средство и обавезу у свом билансу стања, у износу који је на почетку трајања лизинга једнак фер вредности закупљених средстава.

Код финансијског лизинга правна форма уговора о лизингу одређује да закупац не може да стекне право својине над закупљеним средствима, већ стиче економске користи од коришћења закупљеног средства.

Отплата закупа дели се на камату и враћање главнице према израчунатим ануитетима. Трошкови камате терете расход периода, односно књиже се у Билансу успеха.

Износ амортизације средства које је узето у лизинг, систематски се додељује сваком обрачунском периоду током очекиваног времена коришћења, у складу са политиком амортизације која је усвојена за иста средства која подлежу амортизацији, а која су у власништву предузећа.

2.7.2. Оперативни лизинг

Члан 106.

Закуп средстава код којих су све користи и ризици у вези са власништвом задржани код закуподавца, односно нису пренети на закупца, евидентира се као пословни лизинг.

Плаћање пословног лизинга признаје се као расход периода у Билансу успеха у моменту настанка, током трајања закупа.

2.8. Резервисања

Члан 11.

Резервисања се признају у износима који представљају најбољу процену издатака захтеваних да се измири садашња обавеза на датум биланса стања. Трошак резервисања се признаје у расходима периода.

Резервисања се признају и врше када предузеће има законску или уговорену обавезу као резултат прошлих догађаја и када је вероватно да ће доћи до одлива ресурса како би се измирила обавеза и када се може поуздано проценити износ обавезе.

Тамо где је учинак временске вредности новца значајан, износ резервисања представља садашњу вредност издатака за које се очекује да ће бити потребни за измирење обавезе у будућности. Због временске вредности новца, резервисања у вези са одливима готовине који настају одмах после дана биланса стања штетнија су од оних где одливи готовине у истом износу настају касније. Резервисања се, дакле, дисконтују, тамо где је учинак значајан.

Дисконтна стопа је стопа пре опорезивања која одражава текуће тржишне процене временске вредности новца и ризика специфичних за обавезу. Дисконтна стопа не одражава ризике за које су процене будућих токова готовине кориговане.

Износ резервисања се утврђује разумном проценом руководства о очекиваним одливима економских користи из предузећа у будућности или проценама независног актуара у вези обрачуна дугорочних резервисања за отпремнине и јубиларне награде. Обавезе по основу плаћања јубиларних награда и отпремнина за одлазак у пензију се исказују по садашњој вредности будућих плаћања по том основу, уколико је обрачунат износ тих обавеза материјално значајан. Ако обрачунати износ није материјално значајан, исплате по овом основу терете трошкове периода у коме су извршене.

За потребе процене резервисања за судске спорове обавезује се правна служба да на захтев шефа рачуноводства пружи рачуноводству неопходне податке.

Резервисања се поново разматрају на сваки датум биланса стања и коригују ради одражавања најбоље текуће процене. Када више није вероватно да ће одлив ресурса који представљају економске користи бити захтеван, резервисање се укида у корист прихода биланса успеха текуће године.

Резервисања се не признају за будуће пословне губитке.

2.9. Потенцијалне обавезе и потенцијална средства

Члан 12.

Потенцијална обавеза је могућа али неизвесна обавеза, или садашња обавеза која није призната зато што не задовољава услов да буде призната као обавеза. Потенцијалне обавезе се не признају у финансијским извештајима. Потенцијалне обавезе се обелодањују у напоменама уз финансијске извештаје, осим ако је вероватноћа одлива ресурса који садрже економске користи веома мала. У оквиру потенцијалних обавеза друштво обелодањује потенцијалне обавезе по основу судских спорова, датих јемстава, гаранција итд.

Предузеће не признаје потенцијална средства у финансијским извештајима. Потенцијална средства се обелодањују у напоменама уз финансијске извештаје, уколико је прилив економских користи вероватан.

2.10. Примања запослених

Члан 13.

(а) Доприноси за обавезно социјално осигурање

У складу са прописима који се примењују у Републици Србији, предузеће је у обавези да плаћа доприносе државним фондовима којима се обезбеђује социјална сигурност запослених. Ове обавезе укључују доприносе на терет запослених и на терет послодавца у износима обрачунатим по стопама прописаним релевантним законским прописима. Предузеће је такође, обавезно да од бруто зарада запослених обустави доприносе и да их, у име запослених, уплати тим фондовима. Када су доприноси једном уплаћени, предузеће нема никаквих даљих обавеза у погледу плаћања. Доприноси на терет послодавца и на терет запосленог се књиже на терет расхода периода на који се односе.

(б) Отпремнине и јубиларне награде

Предузеће обезбеђује отпремнине приликом одласка у пензију и јубиларне награде. Право на ове накнаде је обично условљено остајањем запосленог лица у служби до старосне границе одређене за пензионисање и до остварења минималног радног стажа. Очекивани трошкови за поменуте накнаде се акумулирају током периода трајања запослења.

2.11. Текући порез

Члан 14.

Порез на добитак се обрачунава и плаћа у складу са одредбама Закона о порезу на добит правних лица и релевантним подзаконским актима.

Почев од јануара 2013. године, порез на добитак обрачунава се применом стопе од 15% на пореску основицу исказану у пореском билансу.

Порески прописи у Републици Србији не дозвољавају да се порески губици из текућег периода искористе као основа за повраћај пореза плаћеног у одређеном претходном периоду. Губици из текућег периода могу се пренети на рачун добити утврђене у годишњем пореском билансу из будућих обрачунских периода, али не дуже од пет година.

Обрачунати текући порез се признаје као обавеза и расход у обрачунском периоду на који се исти односи.

2.12. Одложени порези

Члан 15.

Одложени порез на добитак се обрачунава за све привремене разлике између пореске основе имовине и обавеза и њихове књиговодствене вредности. Важеће пореске стопе на дан извештавања или пореске стопе које су након тог дана ступиле на снагу, користе се за обрачун износа одложеног пореза.

Одложене пореске обавезе признају се за све опорезиве привремене разлике. Одложена пореска средства признају се за одбитне привремене разлике и за ефекте пренетог губитка и неискоришћених пореских кредита из претходних периода до нивоа до којег је вероватно да ће постојати будући опорезиви добити на терет којих се одложена пореска средства могу искористити.

Књиговодствена вредност одложених пореских средстава преиспитује се на сваки извештајни датум и умањује до мере до које више није извесно да је ниво очекиваних будућих опорезивих добитака довољан да се укупна вредност или део вредности одложених пореских средстава може искористити.

Одложена пореска средства која нису призната процењују се на сваки извештајни датум и признају до мере у којој је постало вероватно да ће будућа опорезива добит дозволити повраћај одложеног пореског средства.

Одложени порези признају се као расходи и приходи и укључени су у нето (губитак)/добитак извештајног периода.

2.13. Државна давања

Члан 16.

Државно давање је помоћ државе у облику преноса ресурса предузећу по основу испуњених извесних услова у прошлости или будућности који се односе на пословне активности предузећа.

Предузеће треба да признаје државна давања на следећи начин:

- (а) давања која не намећу предузећу услове у вези са одређеним будућим резултатима се признају као приход приликом признавања потраживања по основу давања;
- (б) давања која намећу предузећу услове у вези са одређеним будућим резултатима се признају као приход само када се испуне услови у вези са резултатима; До признавања услова таква давања се признају као одложени приход;
- (ц) давања добијена пре испуњавања критеријума признавања се признају као обавеза.

Предузеће треба да одмерава давања по фер вредности добијеног или потраживаног средства.

2.14. Приходи

Члан 17.

Предузеће признаје приход када се износ прихода може поуздано измерити и када је вероватно да ће у будућности предузеће имати прилив економских користи. Приход се признаје у висини фер вредности примљеног износа или потраживања по основу продаје роба и услуга у току нормалног пословања предузећа. Приход се исказује без ПДВ-а, повраћаја робе, рабата и попушта.

(а) Приход од продаје робе

Приходи од продаје робе се признају: када су суштински сви ризици и користи од власништва над робом прешли на купца, предузеће не задржава учешће у управљању продатом робом у мери која се обично повезује са власништвом, нити задржава ефективну контролу над продатом робом, износ прихода се може поуздано измерити, вероватан је прилив економске користи повезане са том трансакцијом у ентитет и трошкови који су настали или трошкови који ће настати у датој трансакцији могу се поуздано измерити.

(б) Приход од продаје услуга

Када се резултат неке трансакције која укључује пружање услуга може поуздано измерити, приход повезан са том трансакцијом се признаје према степену довршености те трансакције на крају извештајног периода (метод процента довршености). Исход трансакције се може поуздано проценити када су задовољени сви од следећих услова:

- износ прихода се може поуздано измерити;
- вероватно је да ће се економске користи повезане са том трансакцијом улити у предузеће;
- степен довршености трансакције на крају извештајног периода се може поуздано одмерити;
- трошкови настали поводом те трансакције и трошкови завршавања трансакције се могу поуздано измерити.

(в) Финансијски приходи

Финансијски приходи обухватају приходе од камата, курсних разлика и остале финансијске приходе, остварене из односа са матичним, зависним и осталим повезаним правним лицима.

Приходи од камата се, у складу са начелом узрочности, признају у билансу успеха периода на који се односе. Приход од камата потиче од камата на депонована средства код банака, као и на затезне камате које се обрачунавају купцима који касне у извршавању својих обавеза, у складу са уговорним одредбама.

(г) Приход од закупнина

Приход од закупнина потиче од давања инвестиционих некретнина у оперативни закуп и обрачунава се на пропорционалној основи током периода трајања закупа.

(д) Приход од дивиденди

Приход од дивиденди се признаје када се установи право да се дивиденда прими.

2.15. Расходи

Члан 18.

Расходи се признају у билансу успеха по начелу узрочности прихода и расхода, односно на обрачунској основи и утврђују се за период када су настали.

(а) Пословни расходи

Пословни расходи обухватају трошкове условљене стварањем прихода од продаје и укључују набавну вредност продате робе, трошкове материјала, горива и енергије, бруто зараде, трошкове амортизације и услуге пружене од стране трећих лица. Пословни расходи обухватају и опште трошкове као што су трошкови закупа, маркетинга,

осигурања, платног промета, пореза и остали трошкови настали у текућем обрачунском периоду.

(б) Финансијски расходи

Финансијски расходи обухватају расходе по основу камата и курсних разлика и остале финансијске расходе, који се евидентирају у билансу успеха периода на који се односе, а у складу са начелом узрочности. Сви трошкови позајмљивања се евидентирају као расходи периода.

2.16. Остала питања

2.16.1. Обелодањивања

Члан 19.

Шеф рачуноводства је дужан да у складу са захтевима свих релевантних МСФИ за МСП пропише обелодањивања која ће се вршити у финансијским извештајима Друштва.

2.16.2. Накнадно установљене грешке

Члан 20.

Одређивање да ли је нека грешка материјално значајна врши шеф рачуноводства. Он одређује и да ли је и до ког обрачунског периода изводљиво ретроактивно исправљање материјално значајне грешке.

Исправка накнадно установљених материјално значајних грешака у износу већем од 2% пословних прихода из претходне године врши се преко рачуна нераспоређене добити из ранијих година, односно нераспоређеног губитка ранијих година на начин утврђен Одељком 10 Рачуноводствене политике, процене и грешке.

Накнадно установљене грешке које нису материјално значајне, тј. у износу су који је мањи или једнак 2% пословних прихода из претходне године, исправљају се на терет расхода, односно у корист прихода периода у коме су идентификоване.

2.16.3. Начин обухватања ефеката промене рачуноводствених политика

Члан 21.

Шеф рачуноводства процењује да ли је ретроактивна промена рачуноводствене политике изводљива.

2.17. Прелазне и завршне одредбе

Члан 22.

Овај правилник се примењује и на финансијске извештаје за пословну 2021. годину и за наредне године.

Члан 23.

Усвојене рачуноводствене политике овим правилником могу се мењати само ако дође до промене законске регулативе, промене професионалне регулативе, или ако би конкретна промена утицала на реалније и објективније приказивање догађаја или трансакција у финансијским извештајима предузећа.

Члан 24.

Овај правилник ступа на снагу од дана усвајања од стране надзорног одбора ЈП „Комуналац“ Димитровград.

Шеф рачуноводства

Директор ЈП „Комуналац“ Димитровград

